

Titel: VIII.

Citation: "VIII.", i *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*, s. 408.
Onlineudgave fra Lovforarbejder: <https://tekster.kb.dk/catalog/jura-texts-g01-shoot-d1e117471/facsimile.pdf> (tilgået 18. juli 2024)

Anvendt udgave: *Beretning om Forhandlingerne paa Rigsdagen. Bind I. Spalte 1-1476*

Ophavsret: Love, administrative forskrifter, retsafgørelser og lignende offentlige aktstykker er ikke genstand for ophavsret. Du kan frit kopiere, distribuere eller fremføre materialet uden at bede om tilladelse.
Hvis materialet indeholder selvstændige bidrag, skal du være opmærksom på, at disse bidrag kan være beskyttet af ophavsret. Selvstændige bidrag må gengives i forbindelse med aktstykket. Hvis det selvstændige bidrag bruges adskilt fra aktstykket, gælder de øvrige ophavsretlige regler.

af Kullen og meddeles Høftedspas med det 30te Kar. Omdobere foreslaar, at Ordret „forjagelig“ i Paragraphens sidste Paasid forandres til „forfælt.“

Forandringen, som er foreslaaet ved denne Paragraph er, som det vil ses, kun en Redaktionsforandring. Man har fundet det rigtig, da Godsetingen er, at Tjenesten skal vare i 16 Kar, at stille den i Spidsen, og dernæst at omstaa, at det 30te Kar bliver Høftedspasret som en helge af, at 16 Karst-Tjenesten vil opbyr med det 30te Kar, naar Beslommende er bleven udreven i det 22de Kar, som er den almindelige Regel, og at altsaa, naar Beslommende efter deres egen Behovsmæssig ere bleven udreven noget tidligere eller noget tidligere end det 22de Kar, Høftedspasret maa variere herefter; et Andet er det, at det med Hensyn til de Indvilder, som ikke med det 22de Kar have naaet den fulde Begyndingsalder, og som efter § 15 haane blive udreven med det 23de og 24de Kar, som findes at være noget ubilligt at forbyr, at de skulle tjene efter det 30te Kar, forbi de tidligere ere bleven udvalgte. Den Forandring, som er bleven foreslaaet i sidste Paasid af § 31, at Ordret „forjagelig“ skal ombyttes med „forfælt“, er begrundet dera, at Udtrykket „forjagelig“ andrøge sig Værnpligtig og bruges i § 23; det er nemlig forjagt som ene paa det i § 23 omhandlede Tilfælde, at Stanningsbestemelsen vil komme til at paafe, og derfor fundet det rigtig at beholde hiit Udtryk, da „forfælt“ og „forjagelig“ ei faane sig at være adlede synonyme. Med Hensyn til § 32 har man ingen Forandring foreslaaet, ligesaa lidt med Hensyn til § 33. Det har ved § 33 været under Diskussion i Udvalget, om alle den der indskolte Genindtøning til Forordningen af 1801 burde forfalde, da det faane fundet lidt hensigtsmæssigt at hævise til en tidligere Anordning; og da den Anordning ikke har andet reelt Indhold end det, at den udviter Tjenestestigten for det Maasid, som omhandlede i Paragraphen, faane disse Bestemelse ogfaa uden for Værnpligtig være optaget her; men man faant dette ikke saa væsentligt, at man derfor burde foretage nogen Forandring.

Ordb: Det lunde være at onse, om Tjenesteliden faane noget forøret; den maa upaatvibelig onses for overordentlig lang og maafe længere, end det faane fundet nedvendigt. Forordningen af 20de Juni 1788 § 17 nævner det 30te Kar som den Tid, hvorefter al Krigstjeneste skalde opbyr, og det forekommer mig anstellig, om man faane gaar tilbage til denne Regel. Der vilde ogfaa andrøget herpaa af den roestillide Stanningsbestemelse i Anledning af det Udvalgt, som blef foreslaaet i 1846. Forøvrigt er dette noget, hvorom jeg ikke vil stille noget Amendement; jeg henstiller det blot til Forsamlingens Overveelse. Gode nu de Forandringer angaaer, som ere foreslaaede af den arede Comitee, da ere de vistnok hensigtsmæssige; men det forekommer mig dog drøjt, at man i Paragraphens Slutning hørkes sætter „forjagelig“ eller „forfælt“, thi jeg mener, at naar En er udbleven fra sine Eftioner, vil det være meget uanstelligt med juridisk Skærpede at sige, om det er slet „forjagelig“ eller „forfælt“; men det maa i og for sig være siltreffelligt for, at han nu maafe udvise den fulde Tjenestetid, faanel ved den fauende Gør som ved Forhærlingen. Gode § 32 angaaer, da er det en meget haard Bestemmelse, at de, der ikke haave den fornødne Tjenestetid til at tjene i Armeen eller Forhærlingen, skulle bruges til anden Tjeneste, som langfira ikke er af en saa haaberlig Natur som Krigstjenesten. Det er isidterid ogfaa Reglet, som jeg blot skal henstille til Forsamlingens Opmærksomhed, thi jeg drøjer mig ikke til derom at stille noget Amendement. Naar det hedder, at til dette Slags Tjeneste blive de yngre at indfalde fremfor de ældre, indseholdt Udvalgt af 1846 i § 53, at den haandlige og borgerlige Stilling ogfaa her maafe komme i Betragtning, og det funde mig ogfaa, der faane være god Anledning til at indremme dette, da denne Tjeneste ikke er af samme Værdighed som den uindvildbare Krigstjeneste, og for adskillige Personer lei kan være meget byrdefuldere end for Andre. Iøvrigt maafe det vel udværfelligt udtales, hvad der vel er siert i og for sig selv, at ogfaa disse Værnpligtige maafe være befalede til at stille Andre for sig til at forrette denne Tjeneste og til at faae Udvalgte med denne — ja, jeg tror, det faane ogfaa i Paragraphen, at de ere berettigede til at stille for sig.

J. H. Hansen: Da den Minoritet af Comiteen, som har indstillet, at § 23 skalde udgaae, ikke i Anledning af nærværende Paragraph har gjort nogen lignende Indstilling, skal jeg tillade mig at foreholde mig at fremkomme med et Amendement om, at den Paasid i § 32, som angaaer Stillingen, kommer til at udgaae.

Ordføreren: Dog skal blot i Anledning af hvad den arede Rigsdagmand for Høftedspasret Høftedspasret har ytret om den lange Tjenestetid af 16 Kar tillade mig at bemærke, at dette ogfaa har været Hensind for Diskussion i Udvalget, men efter den Regel, man havde sat sig, som lundt som muligt at gjøre Forslag til Forandringer i Udvalgt, der vilde offere den nærværende Anordningssituation, som man til det Skulstaa, at man burde afholde sig fra at indbringe disse 16 Karst-Tjeneste. Efter den nu bestaaende Anordningssituation er Tjenesteliden egentlig længere, thi efter det 30te Kar gaar Maasidst over i den faaltidte Forhærlingsbetjening og faader i den til det 40te Kar; men dette Tilfælde, som vel og maa onses adlede særskilt, er nu efter Udvalgt beforfaldet.

Udgrensning: Det er blot et Par Bemærkninger, jeg har at fremstille. Med Hensyn til hvad jeg bemærkede ved § 18 i Udvalgt, følger, at der ved § 31 maa faane stillet det Amendement, at de unge Personer, som haave paataget sig Tjenesten, men ogsaa fra denne, for de haave tjent 5 Kar, maafe kunne faae Afslag i deres sidste Kar i Forhærlingen. Med Hensyn til § 22 er det mig ikke yderligere, om det ikke nogeninde i Forhærlid kan blive Tale om at afbrøge de omhandlede Personer. Det hedder, at det kan er i Tilfælde af Krig, at disse Maasidst blive at udværfne; men ved de større Anordninger, som i Forhærlid kunne finde Sted, som omtales i § 29, vil der dog maafe blive Anvendelse ogfaa for disse Indvilder. Det er derfor i denne Paragraph tilladt disse Værnpligtige at stille en anden, til samme Klasse hørende Værnpligtig for sig; men der tilfølet, hvad der ikke er i det tidligere Udvalgt af 1846, at det skal være en ældre Værnpligtig. Derfor det indværfid ikke blev afhentet af alle de til samme Kar hørende Værnpligtige af denne Art, maa jeg antage, at der ogfaa kan stilles en lignende Anordning som den, der omhandlede i § 27, faaltede at man maa faane stille for sig til den enkelte Tjenestetid af Værnpligtig af denne Klasse, hævrende til samme Kar.

O. Christensen: Jeg skal i Anledning af det af en aret Rigsdagmand beordrede Amendement til § 32 tillade mig at bemærke, at det allerede under Diskussionen af § 25 af det Ordret af Udvalgt, der har gjort sin Minoritetindstilling i Forbindelse med mig, blev udtaalt, at det kun var en Forsømmelse, at det ikke var bleven bemærket, at Stillingen ogfaa maafe forfalde med Hensyn til § 32. Diskussionen gik dernæst over til §§ 34, 35 og 36.

Ordføreren: §§ 34, 35 og 36 lyde faaltede: § 34.

Den Rigtis Indvånere faaltede paaholdende Værnpligt til Armeen skal, saalange de ikke ere indfalde til Tjeneste, ei være den til Ginder for at tage Ophold, hvor de vilde indenfor Rigtis Grændser, dog at de fra den Tid, de ere bleven erpaae i Kullerne (§ 9), laagtage de Regler, som i Forordningen af 10de Mai 1843 § 8 ere foreskrevne med Hensyn til Styrning med Høftedspas, hvillse Regler ogfaa skulle komme til Anvendelse, om end Styrningen slet fra det Autodistriet til et andet.

Ligledes skal det faane ender Vandværnpligtig frit for, naar han tager silt Ophold et andet Sted end det, hvor han er indført i Kullen, at lade sig omværf fra eet Distriktsdistriet til et andet. § 35.

Vandværnpligtigen skal i Reglen ikke være Nogen til Ginder for at rejse til Udlandet, naar han ikke derfor forsemmer at opbyr de Forpligtelser, der tilde de foreslaaede Bestemelse paaholde ham i Hensende til Tjenestelidens Opbyrdelse. § 36.

Dog kan Ingen, som henhørf til den faarude Gør, rejse ud af Rigtet uden dertil erhørfet særskilt Tilladelse, som i Almindelighed kan vil blive meddeelt imod behørfig Caution og i Reglen ei kan værfne, saalange der paaholde den Beslommende Forpligtelse til at forrette silt Tjeneste.